

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.34/2021/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2021. június 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék 2021. március 3. napján kihirdetett B.170/2020/26. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Terhelt1 vádlott 2021. április14. napjától letartóztatásban van.

A vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség összege helyesen 313.232,- (háromszáztizenháromezer-kétszázharminckettő) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a bűncselekmények helyes megnevezése:

folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat),

testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés).

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja a vádlott által 2021. április 14. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban 17.163,- (tizenhétezer-százhatvanhárom) forint bűnügyi költség merült fel, melyet Terhelt1 vádlott köteles megfizetni.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék a rendelkező részben megjelölt ítéletével Terhelt1t bűnösnek mondta ki mint különös visszaesőt folytatólagosan elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], és súlyos testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, Btk. 10. § (1) bekezdés]. A vádlottat halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője „teljeskörű” fellebbezést nyújtott be, mely lényegében a bűnösség megállapítása ellen, illetőleg a büntetés enyhítésére irányult.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.59/2021/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú ítélet 1., 2. és 3. tényállási pontjai a sértett 8 napon belül gyógyuló sérüléseire tekintettel magánindítvány előterjesztése nélkül nem alkalmasak büntető szankció kiváltására, így azok a tényállás részeit nem képezhetik, hiszen a Btk. 30. § a) pontja szerinti büntethetőséget kizáró akadály áll fenn. Álláspontja szerint e cselekmény részek nem lehetnek az elsőfokú bíróság által megállapított folytatólagos egység részei. A 4.a és az 5. pontban írt rész-cselekmények tekintetében egyetértett az elsőfokú bíróság által megállapított minősítéssel. További súlyosító körülményként kívánta megjelölni azt, hogy a tényállás 1-3. pontjában írt cselekmények bár

büntethetőséget kizáró ok folytán nem büntethetők, de ténylegesen a sértett sérelmére elkövetett bántalmazások voltak. Indítványozta, hogy a korábban kiszabott szabadságvesztéssel fenyegetettség sem jelentett a vádlott számára visszatartó erőt, a középértéket meghaladó szabadságvesztés és ehhez igazodó mellékbüntetés kiszabása indokolt.

[4] A védő írásbeli fellebbezésében az ügyészi átiratnak az elsőfokú ítélet 1-3. pontjában írt okfejtését elfogadva maga is indítványozta e cselekmények büntethetlenségének megállapítását, ám a tényállás 5. pontjában írt cselekmény elkövetését a továbbiakban tagadta. Minthogy a sértett maga nem terjesztett elő joghatályos magánindítványt a vádlottal szemben, ezért valamennyi e pontban felsorolt cselekmény vonatkozásában a Be. 567. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az eljárás megszüntetését indítványozta.

[5] A 4. tényállási pontban írt két cselekmény vonatkozásában rámutatott arra, hogy védence e cselekményeket részben beismerte, és ezen sérülések keletkezési mechanizmusát illetően vitatható az az álláspont, hogy a sértettek sérülései a sértettek által elmondottak szerint keletkeztek volna. A közvetetten életveszélyes állapot szakértői megállapítását bírói bizonyosság hiányában vitatta. A 4.b pontban rögzített súlyos testi sértésnek minősített cselekmény vonatkozásában, minthogy a cselekmény ténylegesen 8 napon belül gyógyult, jogi álláspontja alapján könnyű testi sértésnek minősül.

[6] A büntetés kiszabását érintően hangsúlyozta a sértetti megbocsájtást, azt, hogy a sértett nem kérte a vádlott büntetőjogi felelősségre vonását, így az elsőfokú bíróság által kiszabott hosszú tartamú szabadságvesztés nagy mértékben eltúlzott, és további enyhítésnek van helye.

[7] A nyilvános ülésen jelen lévő ügyész és védő az ügyész átiratban, illetőleg az írásbeli fellebbezésben írtakat fenntartotta.

[8] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[9] A bejelentett fellebbezések nem megalapozottak.

[10] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján valamennyi bizonyítékot értékelve, azokat okszerűen mérlegelve állapította meg. A mérlegelésben logikai hiba nincs, így az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó.

[11] Minthogy az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlotti és védői fellebbezés tényállást érintő és büntetést kiszabó részében egyaránt támadta, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörűen bírálta felül. A másodfokú bíróság eljárási szabálysértést nem észlelt, erre senki sem hivatkozott.

[12] Az ügyési és a védői az elsőfokú bíróság ítéletének 1-3. tényállásához fűzött nyilatkozatai nem helytállóak, ugyanis a megállapított tényállásból egyértelmű, hogy a vádlott rendszeresen, rövid időközönként, egységes akaratelhatározással bántalmazta tanúl sértettet, így kétségtelen, hogy a cselekmény a Btk. 6. § (2) bekezdés értelmében folytatólagos elkövetésre utal. Ennek egyik rész-cselekménye a 4.a és 5. pontban írt cselekmény, melyek magánindítványhoz nem kötöttek, ezért a cselekmény egységesen a 4.a pontban rögzített a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott, és a (8) bekezdés I. fordulata szerint büntetendő testi sértés büntetettét valósítja meg. Ekképp az 1-3. tényállásban rögzített cselekményekért is a vádlott büntetőjogi felelősséggel tartozik a folytatólagosság egységében foglaltan.

[13] A 4.b pontban írt cselekmény esetében a testi sértés büntetőjogi minősítésére vonatkozóan döntő jelentősége van az ügyben született szakértői véleménynek, mely alapján egyértelműen megállapítható, hogy a bántalmazás tényére tekintettel annak elkövetési módja a súlyosabb következmények bekövetkeztét nem zárhatta ki, ennél fogva bár a tényleges gyógytartam 8 napon belül maradt, a súlyosabb minősítésű testi sértés Btk. 10. § szerinti kísérlete megvalósult, hiszen nem a vádlott tevékenységén múlt a súlyosabb sérülés elmaradása.

[14] Minthogy a tényállás helyesen került rögzítésre, ekképp a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására is helyesen került sor. Az elsőfokú ítélet rendelkező részében ugyanakkor helyesbíteni kellett a bűncselekmények megnevezését, ugyanis a Be. 561. § (2) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését kell az alkalmazott törvényhely feltüntetésével rögzíteni.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében adós maradt a bűncselekmény jogi indokolásával, ezt a másodfokú bíróság azzal pótolja, hogy feltünteti: aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A megállapított tényállásból nem vitatható, hogy a vádlott bántalmazása két sértettnek különböző gyógytartamú sérüléseket okozott, így a korábbiakban kifejtettek szerint a [12] bekezdésben rögzített bűncselekménnyel a vádlott tanúl sérelmére a Btk. 164. § (8) bekezdés I. fordulatában rögzített bűncselekményt követte el, hiszen közvetett életveszély következett be.

[16] Az 5. tényállási pontban rögzített bűncselekmény ugyanakkor a 8 napon túl gyógyuló sérülés reális bekövetkezte folytán a Btk. 164. § (3) bekezdése szerint minősül, ezen cselekmény a Btk. 10. § (1) bekezdés értelmében kísérleti szakban maradt, miután a vádlott e cselekmény elkövetését ugyan megkezdte, de nem fejezte be. A (2) bekezdés értelmében a kísérlet büntetési tétele megegyezik a befejezett bűncselekményével.

[17] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta. Helyesen értékelte azok súlyát, azok kiegészítésre nem szorulnak. Kellő részletességgel mutatott rá arra, hogy a helyesen rögzített büntetési tételkeretek között mely büntetés szolgálhatja a büntetési célokat.

[18] Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés méltányos és elégséges ahhoz, hogy a vádlottat visszatartsa a további bűncselekmények elkövetésétől, illetőleg kellő hosszúságú ahhoz, hogy eleget tegyen annak a társadalmi elvárásnak is, hogy

az ítéletről tudomást szerzők megfelelően tartózkodjanak hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

[19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott jelen ügyben az elsőfokú bíróság által írtakon túl 2021. április 14-én került előzetes fogvatartásba, ezért az azóta eltelt időt is a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján beszámította.

[20] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság számítási hiba folytán tévesen állapította meg a bűnügyi költség összegét, ezért azt a valóságnak megfelelően pontosította.

[21] Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, azok pontosításra sem szorulnak.

[22] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be. 605. § (1) bekezdés alapján a fenti pontosításokkal helybenhagyta. Határozatát a Be. 605. § (4) bekezdése szerint röviden indokolta.

Győr, 2021. június 22.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

dr. Széplaki László sk.
bíró

A Győri Törvényszék B.170/2020/26. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal 2021. június 22. napján jogerőre emelkedett.

dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke